

Kupcsulik Ágnes

végkiárusítás

könnyen ment először szorongtam de felvidított
a sorban állók bárgyúsága a hármaskörű ajtó előtt
az ajtón felirat ENGEDMÉNYES BŰNBOCSÁNAT LELKISZEGÉNYEKNEK
félrefordultam mert bántott az erős világítás
ekkor szívélyes hang ütötte meg a fülem
miben segíthetek elmondtam jövetelem célját
ő udvariasan egy kellemes sötét tónusú folyosón át
a párnázott ajtóhoz vezetett fizettem számlát
nem kaptam de nem is kértem kölcsönös bizalom
esetén mindenkinek jobb így feketén
különös hogy utóljára kifelé jövet láttalak
szóltál de nem értettem szavad és elveszítettelek
mielőtt szólhattam volna ne sírj
nekem már mindent szabad

bomlástermékek

tizenhat évig gyűlöltelek
mert egyebet nem
csak elhibázott sorsod hagytad rám
most a tizenhetedikben
a nap gyomorfordító szagokkal kelteget
unokáiddal egy apró szobára ítélt édesanyád topog
topog a lábszárán leomló vartyogó halomban
kínáló tenyeréből potyog
a tárgyi valóság
fürdőkádba hajolva számolok
mosóporthipótveszekhamaradpénzemkenyerettejet
szökik a szerelem
könyékig sárga lében
ki viszi le hintázni a kicsit
ez
a
te
életed
az enyémet magaddal rántottad
együtt hevertetek összerakhatatlan darabokban
átkozlak
mert fölmosolyogtál ha nem is maradt arcod
tízemelet magasba a könnyű
nagyon könnyű aszfaltról
mint szűzféher papírra ütni az első betűt
legyen neked olyan nehéz a föld
anyám

éjszakai betolakodók

itt vannak megint és zörgetik
az álom beszögelt redőnyeit
egyikük rést talál
nagy suhogással mind beszáll
körülsattognak versengve
követelnek valamit
ha elfordulok halántékon vágnak
jobb ha engedelmeskedem
lámpát gyújtani sóhajtvá kelek
fellököm a szuszogó homályt
szép fehér papírral szépeníró tollal
átsietek a felvert szobán
akkorra már a scholban szállnak
utánuk küldöm a szemem
ezüst fejecske papírágyára hull
könnyű paplanná lényegül kezem
így van ez mindig
mert így kell legyen

néhány lényegtelen holmi

(csend kéne csend
olyan zivatarelőtti
mikor azt mondod nincs szél
mikor azt mondom pihen
pedig
fák mögül izmait megfeszítve figyel
jelre vár
csend kéne
de a mennydörgés tudása nélkül)

(nálam volt a tudás
de nem engedték át a vámon
csak egy-két foszlányt
azt is úgy ha
földi szavakra váltom)